

بیزکوردین®

بیزوپرولول فومارات

بیزکوردین® ۲/۵:

هر قرص روکش دار حاوی ۲/۵ میلی گرم بیزوپرولول فومارات می باشد.

بیزکوردین® ۵:

هر قرص روکش دار حاوی ۵ میلی گرم بیزوپرولول فومارات می باشد.

بیزکوردین® ۱۰:

هر قرص روکش دار خط دار حاوی ۱۰ میلی گرم بیزوپرولول فومارات می باشد.

مشخصات دارو:

هر جعبه حاوی ۳۰ عدد قرص روکش دار به همراه برگه راهنمای بیمار است.

مورد مصرف:

بیزوپرولول جزء دسته داروهای بتا بلاکرها می باشد که به طور اختصاصی آنتی‌آرترسکلیور B₁ قلب را بلاک کرده و از طریق تاثیر بر روی پمپاج بدن به برکی از ایمپالس های عصبی موجود در قلب موجب کاهش ضربان قلب و بهبود عملکرد قلب در پمپاژ خون به تمام بدن می گردد.

درمان نارسائی قلبی پایدار و مزمن متوسط تا شدید همراه با کاهش عملکرد بطنی سیستمیک که می تواند به همراه مهارکننده های ACE، دیورتیک ها و گلیکوزیدهای قلبی نیز استفاده گردد.

درمان پرفشاری خون
آنتزین پکتوریس (درد قفسه سینه)

راهنمای عمومی:

این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است. لذا از مصرف آن در موارد مشابه، یا توصیه آن به دیگران جداً خودداری نمایید.

– دارو را طبق دستور پزشک مصرف نمایید.

موارد منع مصرف:

– در صورت ابتلا به هر یک از موارد زیر، در مورد مصرف این دارو با پزشک خود مشورت نمایید:

– حساسیت به بیزوپرولول و یا هر یک از اجزاء فرمولاسیون

– آسم شدید و یا هر گونه بیماری مزمن ریوی

– فرم های شدید بیماری انسداد عروق محیطی یا سندرم رینود

– (کاهش جریان خون در رگ های انگشتان دست و پا)

– تومورهای درمان نشده غده آدرنال (فئوکروموسیتوما)

– اسیدوز متابولیک

– در صورت داشتن هر یک از مشکلات زیر، از مصرف بیزوپرولول خودداری نمایید:

– نارسایی قلبی حاد

– وخیم تر شدن شرایط نارسائی قلبی بیمار به طوری که بیمار نیازمند درمان به صورت تزریق وریدی باشد که این خود قدرت انقباض قلب را افزایش می دهد.

– بردی کاردی (کاهش ضربان قلب) شدید

– فشار خون پایین

– شوک ناشی از اختلال در عملکرد قلب (شوک کاردیوژنیک)

– سندروم سینوس بیمار

– بلوک هدلیزی- بطنی درجه دوم و سوم

– مصرف در بارداری و شیردهی:

– مطالعات کاملی در مورد اثر این دارو در دوران بارداری انجام

نشده است. لذا مصرف این دارو در دوران بارداری توصیه نمی گردد مگر با صلاح دید پزشک متخصص که منافع آن برای بیمار بیش از ضررهای احتمالی به جنین باشد.

– در خصوص ترشح بیزوپرولول در شیر مادر و ایمنی و تاثیرات آن بر روی نوزادان اطلاعاتی در دسترس نیست. لذا مصرف این دارو در دوران شیردهی توصیه نمی شود.

هشدارها و احتیاط ها:

– در صورت داشتن هر یک از شرایط زیر حتماً قبل از مصرف بیزوپرولول با پزشک خود مشورت کنید:

• دیابت

• روزه گرفتن

• مشکلات کلیوی و کبدی

• بیماری های خاص قلبی مانند: اختلال در ریتم قلبی یا درد قفسه سینه در هنگام استراحت (آرتزین پریزنمتال)

• بلوک قلبی درجه یک

• فرم های خفیف تر بیماری انسداد عروق محیطی

• بیماری مزمن ریوی و یا آسم خفیف

• پیشینه پسوریازیس

• اختلال غده تیروئید (مصرف بیزوپرولول علائم ناشی از پرکاری تیروئید را می تواند پنهان کند)

• در صورتیکه قصد استفاده از داروهای ضد آرتزیک (مانند: پیشگیری از تب یونجه) و یا داروهای ضد بیهووشی (در حین انجام عمل جراحی) را دارید حتماً پزشک خود را مطلع سازید.

• مشکلات گردش خون در پا

• بیماران دارای بیماری مزمن ریوی و یا فرم های خفیف تری از آسم، ممکن است در حین استفاده از بیزوپرولول دچار مشکلات تنفسی مانند: سرفه، خس خس سینه بعد از ورزش و غیره شوند.

– در ایستور حتماً پزشک خود را بلافاصله مطلع سازید.

– در صورتی که مصرف بیزوپرولول را به تازگی آغاز کرده اید یا دوز آن را افزایش داده اید یا داروی خود را به تازگی به بیزوپرولول تغییر داده اید و یا همراه داروی خود الکل مصرف کرده اید حتماً در هنگام رانندگی بیشتر احتیاط کنید.

مصرف در کودکان و سالمندان:

• ایمنی و اثر بخشی این دارو در افراد کمتر از ۱۸ سال تایید نشده است.

تداخلات دارویی:

– داروهایی که مصرف همزمانشان با بیزوپرولول بدون مشورت با پزشک مجاز نمی باشد:

– داروهای مورد استفاده برای درمان آریتمی قلب (داروهای آنتی آریتمی کلاس A مانند: کینیدین، دیژبرامید، لیدوکائین، فنی توفین، فلکائینید و پروپافنون)

– داروهای مورد استفاده برای درمان پرفشاری خون، آرتزین پکتوریس و آریتمی قلب (مهارکننده های کانال کلسیمی مانند وراپامیل، دلتیاتزام)

– داروهای مورد استفاده برای درمان پرفشاری خون مانند کلونیدین، متیل دوبا، موکسونیدین و ریلمتیدین). هر چند قطع این داروها بدون مشورت با پزشک توصیه نمی شود.

– داروهایی که مصرف همزمانشان با بیزوپرولول باید با احتیاط انجام گیرد:

– قبل از مصرف داروهای زیر حتماً با پزشک خود مشورت کنید. زیرا در صورت مصرف همزمان این داروها با بیزوپرولول شما نیاز به مراقبت بیشتری توسط پزشک خود دارید.

– داروهای مورد استفاده برای درمان پرفشاری خون، آرتزین پکتوریس (آنتاگونیستهای کانال های کلسیمی دی هیدروپیریدینی

مانند: فولدیین، آملودیپین و نیفدیپین)
داروهای آنتی آریتمی کلاس III (مانند: آمیودارون)
بنا بپلاکهای موضعی مانند قطره چشمی تیمولول برای درمان
گلوکوم

داروهای مورد استفاده برای درمان آلزایمر و گلوکوم
(پاراسمپاتومیمتیک مانند تاکرین و کارباکل) و یا داروهای مورد
استفاده برای درمان مشکلات حاد قلبی (سمپاتومیمتیک مانند:
ایزوپتالین و دیوبوتامین)

انسولین و داروهای ضد دیابت خوراکی
داروهای بیهوش کننده در طول عمل جراحی
دیگوکسین برای درمان نارسایی قلبی
تیموکسامین برای درمان سندروم ریوند

داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی (مانند: ایبوپروفن،
دیکلوفتاسین) برای درمان آرتریت، درد و التهاب
داروهای کاهش دهنده فشار خون چه به صورت مطلوب و چه
غیر مطلوب مانند داروهای ضد پر فشاری خون، داروی ضد افسردگی

(داروهای ضد افسردگی سه حلقه ای مانند: ایمپرامین یا
آمی تریپتیلین)، داروهای مورد استفاده برای درمان صرع یا
بیهوشی (باربیتورات ها مانند فنوباریتال)، داروهای برای درمان
اختلالات روانی (فتونیازین مانند: لومپرومازین، کلپرومازین)
مفلوکوئین برای پیشگیری و یا درمان مالاریا

ریفامپیسین برای درمان توبرکلوزیس
دیافلامین مانند آدنرالین یا اقدرین
داروهای ضد افسردگی مهار کننده مونوآمین اکسیداز (به استثنای
مهارکننده های MOA-B مانند موکلوبماید)

در صورت استفاده از سایر داروها حتماً پزشک خود را مطلع
نمایید.

میزان و نحوه مصرف:

میزان مصرف بیزوپرولول باید بر اساس ویژگی های فرد بیمار،
رژیم درمانی بیمار، اثر بخشی دارو و میزان تحمل دارو تجویز گردد.
درمان با بیزوپرولول نیازمند کنترل بیشتر بیمار توسط پزشک
می باشد به خصوص زمانی که مصرف بیزوپرولول به تازگی آغاز
شده، دوز آن افزایش یافته و یا مصرف آن قطع گردیده است.

بیزوپرولول باید به صورت یکبار در روز، صبح (با و یا بدون غذا)
مهره با مقداری آب مصرف گردد.

بزرگسالان (از جمله افراد مسن):

درمان با بیزوپرولول باید با مقدار کم شروع شود و به تدریج مقدار
آن افزایش یابد.

مقدار مصرفی بیزوپرولول بر اساس تشخیص پزشک به تدریج
افزایش می یابد که معمولاً به صورت زیر انجام می شود:

- ۱/۷۵ میلی گرم به صورت یکبار در روز به مدت یک هفته
- ۲/۵ میلی گرم به صورت یکبار در روز به مدت یک هفته
- ۳/۷۵ میلی گرم به صورت یکبار در روز به مدت یک هفته
- ۵ میلی گرم به صورت یکبار در روز به مدت چهار هفته
- ۷/۵ میلی گرم به صورت یکبار در روز به مدت چهار هفته
- ۱۰ میلی گرم به صورت یکبار در روز به عنوان درمان نگهدارنده
برای طولانی مدت (در برخی از بیماران دوز کمتر از ۱۰ میلی گرم
به عنوان درمان نگهدارنده کافی می باشد)

حداکثر دوز روزانه بیزوپرولول ۲۰ میلی گرم یکبار در روز می باشد.
در صورت داشتن مشکلات کلیوی و کبدی دوز مصرفی بیزوپرولول
ممکن است توسط پزشک شما کاهش یابد.

بسته به شرایط بیمار و میزان تحمل دارو پزشک می تواند فواصل
افزایش مقدار مصرفی را طولانی تر کرده و در صورت مشاهده عدم
تحمل دارو توسط بیمار، مقدار مصرفی دارو را کاهش داده و یا آن
را به طور موقت قطع کند.

در صورت نیاز به عدم مصرف بیزوپرولول به صورت دائمی،
پزشک شما مقدار مصرفی بیزوپرولول را به تدریج کم نموده زیرا
در غیر اینصورت شرایط بیماری شما وخیم تر خواهد شد.

در صورتی که مصرف یک نوبت از داروی خود را فراموش کرده
اید، نوبت فراموش شده را رها کنید و دوز بعدی را در زمان معمول
مصرف کنید. از دو برابر کردن مقدار دارو خودداری کنید.

در صورت مصرف بیزوپرولول بیش از میزان توصیه شده سریعاً
پزشک خود را مطلع سازید. برخی علائم ناشی از مصرف بیش
از اندازه می تواند شامل کاهش ضربان قلب، مشکل در تنفس،
احساس گیجی و لرز ناشی از کاهش قند خون باشند.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز
برخی عوارض ناخواسته نیز گردد، اگرچه همه این عوارض در یک
فرد مشاهده نمی شود ولی در صورت بروز و تداوم هر یک از آنها
با پزشک معالج خود مشورت نمایید.

• خطرناک ترین عارضه جانبی بیزوپرولول مربوط به عارضه قلبی
آن می باشد که منجر به نارسایی و نامنظمی و یا کاهش ضربان قلب و بدتر
شدن علایم مربوط به نارسایی قلبی می گردد. در صورت احساس
ضعف و سرگیجه یا مشکل تنفسی حتماً بلافاصله پزشک خود را
مطلع سازید.

• عوارض جانبی متداول:

کاهش حساسیت ضربان قلب، خستگی، احساس ضعف، سرگیجه،
سردرد، احساس بی حسی یا سرما در دست ها و پاها، فشار
خون پایین، مشکلات گوارشی (مانند: تهوع، استفراغ، اسهال، یا
یبوست)، ضربان قلب نامنظم.

• عوارض جانبی غیر متداول:
بدتر شدن نارسایی قلبی، اختلال در خواب، افسردگی، سرگیجه
در هنگام ایستادن، مشکلات تنفسی در بیماران مبتلا به آسم و یا
بیماری ریوی مزمن، ضعف و گرفتگی عضلانی.

• عوارض جانبی نادر:

مشکلات شنوایی، آبریزش بینی آلرژیک، کاهش اشک (خشکی
چشم)، التهاب کبدی که منجر به زردی پوست و سفیدی چشم
شود، عرق کردن، غیر نرمال بودن فاکتورهای کبدی و سطح چربی
خون، واکنش های آلرژیک مانند خارش، راش پوستی، گر گرفتگی،
اختلال در تعویض کابوس، توهم، اضطراب، روان پریشی، غش
کردن، درد عضلانی و مفاصل، تورم و حس گزگز و بی حسی در
اعضای بدن.

• عوارض جانبی بسیار نادر:

قرمزی چشم و یا تحریک پذیری آن (ورم ملتحمه)، ریزش مو، بدتر
شدن پسوریازیس یا راش هایی مانند پسوریازیس

شرایط نگهداری دارو:

- دارو را دور از دیو و حرارت پذیرد (ورم ملتحمه)، ریزش مو، بدتر
شدن پسوریازیس یا راش هایی مانند پسوریازیس
- در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی گراد و دور از نور و رطوبت
نگهداری نماید.
- از مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری نمایید.

نام شرکت دارنده پروانه ساخت: شرکت کوشان فارمد

آدرس: تهران، بلوار آفریقا، خیابان پدیدار، پلاک ۵۵، طبقه اول

تلفن: ۸۸۱۹۷۱۴۵

فکس: ۸۸۱۹۷۱۵۳

وب سایت: www.koushanpharmed.com

تاریخ ویرایش: تیر ۱۴۰۱

